

[Carsten Andersen]

Vi vil yde støtte til forslaget og ser frem til et frugtbart udvalgsarbejde.

Ole Vig Jensen (RV):

Forslagsstillerne vil vide, at det radikale venstre er meget enig med socialdemokratiet om, at der er behov for at anstrenge sig til det yderste i dette ting for at give bedre betingelser for unge, når det gælder såvel beskæftigelse som uddannelse.

Sandheden er også, at måske netop socialdemokratiet og det radikale venstre i ganske lange perioder har taget en række initiativer på dette område, men heldigvis har det været sådan, også på det seneste under en ny regering, at det her har været muligt i det store og hele at fastholde den brede indsats på området. Jeg indrømmer, at socialdemokratiet skal slå knuder på sig selv for at indgå i dette samarbejde tilstrækkelig konstruktivt – det har jeg sagt ved så mange andre lejligheder – men netop når det har været bekæmpelse af ungdomsledigheden, der har været på dagsordenen, synes jeg faktisk, vi er nået meget langt. Det er rigtigt, som ministeren har sagt, at en række af de ting, der nu på det seneste er vedtaget, ikke indgik i et egentligt forlig med socialdemokratiet, men er fremkommet ved forhandlinger såvel med regeringen som socialdemokratiet og det radikale venstre. Jeg tillægger det stor betydning, at vi kan fastholde den bredde også i de fortsatte initiativer.

Så vil jeg tillade mig at henvise til, at såvel i foråret 1983 som ved finansloven, som den så ud, da den blev nedstemt i december 1983, og ved den endelige finanslovvedtagelse i begyndelsen af dette år, ved alle tre lejligheder blev indsatsen for de unge med henblik på at skaffe bedre uddannelse og beskæftigelse forstærket, og ikke mindst i år gøres der efter min opfattelse faktisk noget af en gigantisk indsats, ikke bare af dette ting, men også af de mange, som skal medvirke til, at det bliver muligt at skaffe de nødvendige uddannelsespladser og beskæftigelsesmuligheder. Jeg mener, der stilles meget store krav til alle, som har et medansvar i denne sag. Jeg tror også på, at de vil leve op til det.

Hvis man ser socialdemokratiets forslag igennem, er der en række af punkterne, der helt tydeligt indgår i den ekstraordinære indsats, som nu øves, og det er da så udmærket,

at vi netop er enige om, hvor det er, der skal sættes ind. Det, vi er betænkelige ved, er at udstede den bekendte ungdomsgaranti, som skulle sikre, at unge under alle omstændigheder inden for nogle bestemte terminer ville være sikre på at få både noget uddannelse og beskæftigelse.

Når vi er betænkelige, er det ikke, fordi vi som sagt ikke vil anstrenge os til det yderste, men fordi opgaven er så stor og så vanskelig, at vi muligvis kan give de unge et forkert og måske oven i købet et falsk indtryk af, at vi evner at løfte denne opgave inden for en meget kort periode.

Jeg glæder mig over, at vi i hvert fald på ét punkt nu har nået det, som vi har satset på igennem flere år, nemlig at alle unge, der forlader folkeskolen, fremover skulle kunne få en plads i uddannelsessystemet. Og det er ikke bare på grund af et faldende børnetal, for vi har netop det højeste antal unge netop nu. Det interessante er, at der er sket en vældig kapacitetsmæssig udbygning og også en geografisk spredning ud over landet, og det betyder, så vidt jeg kan se, at mange af de unge, der nu har stået i arbejdsløsheds køen – i for lang tid i øvrigt – i de nærmest kommende år vil kunne få plads på vore uddannelsesinstitutioner. Når vi derudover også har taget initiativer af utraditionel karakter, mener jeg faktisk, at vi er nået meget langt.

Men det skal ikke betyde, at vi ikke går ind i et udvalgsarbejde om denne sag. Overalt hvor vi er i stand til at præstere nye resultater, ønsker vi at være med.

Poulsgaard (FP):

I bemærkningerne til forslaget står der, at arbejdsløsheden er det danske samfunds alvorligste problem. Det kommer fra et parti, der faktisk er skyld i, at vi har den enorme arbejdsløshed. Der er blevet sagt så mange ord heroppefra om, at vi skulle ordne ditten og vi skulle ordne datten, og vi må ikke forsømme dit og dat. Ja men når vi står i den situation, skyldes det netop, at vi har villet ordne alt, alt for meget herindefra, og derfor er erhvervslivets omkostninger blevet alt, alt for store. Det er jo det, der er hele humlen. De lande, der ikke har socialdemokratiske regeringer, de lande i Vesten, der har ført en anden politik, har jo slet ikke den arbejdsløshed, som vi har i Danmark, så det er for at